

Els horaris dels dos Centres d'Atenció Primària en el municipi són de 8h. a 21h. Les persones que necessiten servei d'urgències fora d'aquest horari són remeses a l'Hospital de Sant Camil. El trasllat és costós per a aquelles persones que necessiten utilitzar transport públic perquè el servei tanca a partir de les 23h. en la majoria dels nuclis urbans de la localitat.

A dia d'avui, després de gairebé 6 anys del tancament del servei d'urgències nocturnes, és evident que les veïnes i veïns de Sant Pere de Ribes han vist reduït significativament l'accés al seu dret a un servei sanitari de qualitat. I no es compleix amb una part crucial de la definició d'atenció urgent del Pla nacional d'urgències de Catalunya: aquella que no admet demora en relació amb el potencial risc vital o a la percepció del ciutadà de la necessitat d'atenció immediata.

Atès al compliment del punt 2 de la disposició addicional 59 del títol XI dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya de 2017 que indica «El Govern, dins les disponibilitats pressupostàries per al 2017, ha de garantir la restitució dels horaris de vint-i-quatre hores, és a dir l'atenció continuada, als centres d'atenció primària que s'han tancat en els darrers sis anys»,

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament insta el Govern a:

1. Reobrir el servei d'urgències nocturnes del CAP de Sant Pere de Ribes, garantint l'atenció continuada els 7 dies de la setmana, 365 dies a l'any, en el termini de 4 mesos.

Palau del Parlament, 12 de juliol de 2017

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt; Àngels Martínez Castells, diputada, GP CSP

Proposta de resolució sobre el suport a les vies legals i segures d'accés al dret d'asil i sobre l'exercici del dret a la llibertat de circulació

250-01127/11

PRESENTACIÓ: GP JS, GP CSP, GP CUP-CC

Reg. 66535 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 20.07.2017

A la Mesa del Parlament

Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, Joan Coscubiela Conesa, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, Anna Gabriel i Sabaté, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el suport a les vies legals i segures d'accés al dret d'asil i per a l'exercici del dret a la llibertat de circulació, per tal que sigui substanciada davant el Ple del Parlament, amb el text següent i amb caràcter d'urgència extraordinària d'acord a l'article 105, apartat 4 del Reglament,

Exposició de motius

Les vies legals i segures són mecanismes que es desprenen de les polítiques públiques dels estats per tal de garantir l'exercici del dret a la lliure circulació i facilitar el dret a l'asil de les persones desplaçades forçosament, preservant-ne tant la vida com la seva integritat i dignitat. El seu establiment garanteix menys morts, menys

riscos, menys tràfic d'essers humans, menys vulneracions de drets humans i menys patiment.

Avui, els estats europeus –i l'espanyol en particular– obvien la seva coresponsabilitat en els desplaçaments forçats i no només no les faciliten sinó que les restringeixen, impedit que un gran nombre de persones necessitades de protecció internacional puguin accedir a la Unió Europea, abocant-les a emprar com a única alternativa rutes plenes de riscos i incerteses. El resultat són desenes de milers de persones ofegades a la Mediterrània els darrers anys. Només l'any 2016 es van registrar 5.098 morts a les seves aigües.

Aquesta situació és rellevant contextualitzar-la en un marc global, amb dades de 2015 –les darreres que es coneixen sobre desplaçaments forçats–, essent l'any de major intensitat de l'anomenada «crisi de refugiats», i que presenten rècords esfereïdors: 21,3 milions de persones refugiades, el nombre més elevat des de la dècada dels anys 90; 40,8 milions de persones desplaçades internes, un nombre mai assolit a la història; i 3,2 milions de sol·licitants d'asil, el nombre més alt mai registrat.

El 2016 la situació es va establir en un nivell de gravetat tan alt que obliga a actuacions no només d'emergència, sinó a replantejar-se canvis estructurals basats en el compliment de la Declaració Universal dels Drets Humans, les convencions i els acords que se'n deriven i en la legislació internacional vigent, així com també a impulsar nous mecanismes de reforç per fer front a aquest augment continuat de desplaçaments forçats.

Per contra, les reaccions de la Unió Europea i dels seus estats membres a aquestes necessitats posen de manifest un camí en una direcció oposada. La solució proposada de l'establiment d'un sistema de reubicació per quotes de les persones sol·licitants de protecció internacional estancades a Grècia i a Itàlia no només desuniversalitza el dret a l'asil perquè el restringeix a tres nacionalitats, sinó també perquè el limita a 160.000 places a la Unió Europea per a una població d'acollida de més de 500 milions de persones i en una crisi que en va fer arribar més d'un milió. Es pot dir el mateix de les 22.504 places del programa de reassentament de sol·licitants de protecció internacional des de països de fora de la Unió Europea.

La gestió dels programes de reubicació i reassentament no ha estat millor i tant la Unió Europea com els seus estats han mostrat la seva incapacitat i manca de voluntat política d'acollida havent executat només el 23,3% del conjunt dels compromisos a falta de dos mesos per a que s'esgoti el termini per a fer-ho. En dos anys a tota Europa només han estat reubicades 20.869 persones i 16.419 reassentades, mentre que des d'inicis de 2017 ja n'han arribat 116.000 de forma irregular i n'han mort al mar més de 2.300.

L'Estat espanyol per la seva part es troba significativament per sota de la ja ínfima mitjana europea, havent executat només el 4,57% de les 19.449 places dels compromisos de reubicació i 418 de les 1.449 de reassentament. Aquesta és una situació inadmissible ja que l'execució dels compromisos ha de ser periòdic i aquests s'emmarquen en normatives d'obligat compliment i, per tant, són exigibles. Més, quan aquesta és una de les poques formes d'accés vigent a través d'una via legal i segura.

Mentrestant, desenes de milers de persones malviuen, a vegades en condicions infrahumanes, en centres de detenció, camps de persones refugiades o atrapades en el trànsit a Grècia i Itàlia, així com en països de la ruta dels Balcans cap a l'Europa central o a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla a l'Estat espanyol.

És especialment preocupant la situació dels i les menors no acompanyades. El 2015 l'Europol informava de la desaparició de 10.000 menors refugiats i refugiades. El 2016 van arribar a Itàlia 25.846 menors no acompanyats, essent el 92% dels menors arribats. A Grècia pràcticament la meitat dels 2.100 menors no acompanyats registrats no tenen plaça en centres d'acollida, de manera que el 18% es troben en centres de retenció i detenció per llargs períodes i sovint amb adults - vulnerant la llei nacional i les directives europees de protecció de menors-, i el 25% d'aquests

menors viuen en camps oberts, on sovint cauen en la prostitució infantil, igual que els milers de menors que no es registren perquè no volen quedar-se a Grècia.

En aquest context el Govern de l'Estat espanyol no s'ha distingit dins de la Unió Europea per la seva defensa dels drets de les persones migrants i refugiades, ans al contrari. En un principi es va oposar a entrar en la redistribució de les quotes de places del programa de reubicació. Més tard va signar l'acord amb Turquia que permet la devolució a aquest país de les persones en situació irregular arribades a territori europeu a través de les seves fronteres, al considerar-lo un país segur on sol·licitar la protecció internacional; i que li encarrega la gestió del flux d'arribades regulars a canvi de milers de milions d'euros.

A Europa s'han aixecat 1.200 kilòmetres de murs fronterers els darrers anys a països de la ruta del Balcans o a Franca, i l'Estat espanyol no n'és una excepció, sinó que n'és un dels pioners. Tot i que les arribades de persones a les fronteres de l'Estat espanyol només suposen l'1% de les entrades irregulars a Europa que reben Grècia i Itàlia, les seves polítiques migratòries i d'accés a l'asil acumulen nombroses queixes i demandes interposades per diferents òrgans estatals i internacionals, com el Defensor del Pueblo o el Comissionat de Drets Humans del Consell d'Europa.

Aquest darrer posa de manifest en el seu informe de novembre de 2015 la constant vulneració de drets humans que es produeix a l'anomenada Frontera Sud d'Europa, a Ceuta i Melilla, ciutats separades per tanques de concertines del Regne del Marroc amb qui són frontereres. El Comissionat, entre altres mesures, reclama a l'Estat espanyol que posi fi a les expulsions col·lectives i que es garanteixi l'accés a la protecció internacional i el principi de non-refoulement, substituint les expulsions per pràctiques respectuoses amb els drets humans.

L'endarreriment reiterat en l'aprovació del reglament de la Llei d'Asil 12/2009 és significatiu i té un cost molt alt per a les persones necessitades de protecció internacional, ja que és l'eina que podria posar en marxa diversos instruments per facilitar vies legals i segures d'accés a l'Estat espanyol.

L'establiment d'aquests mecanismes d'entrada pertany a l'àmbit competencial del mateix Estat i cal mostrar el suport del poble de Catalunya a la seva creació, desenvolupament i implementació.

No obstant això, la Generalitat de Catalunya ha demostrat la seva voluntat d'emprendre des del seu cos de competències accions i mecanismes que, d'una banda, facilitin la implementació de vies legals i segures, i de l'altra contribueixin a garantir l'accés a l'asil i l'exercici del dret a la llibertat de circulació, així com ha reclamat l'arribada i acollida de refugiats i ha denunciat les mancances i ineficiències del programa estatal d'acollida.

Les demandes expressades a continuació formen part de les propostes presentades per la plataforma Stop Mare Mortum en el marc de les sessions de l'Intergrup de protecció internacional a les persones del Parlament de Catalunya.

Per aquests motius, els Grups Parlamentaris presenten la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya es posiciona a favor de l'establiment de vies legals i segures i, en conseqüència:

1. Sol·licita al Govern de la Generalitat que reiteri el seu oferiment per contribuir a establir un corredor humanitari. El procés d'acollida ha de ser integrador, participatiu i finançat per la resta d'actors institucionals, socials i cívics catalans.

2. Insta el Govern de la Generalitat a:

2.1. Aprofundir en el disseny i fer possible l'execució del programa per a estudiants universitaris refugiats que ha posat en marxa el Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades, en col·laboració amb el conjunt d'universitats catalanes, l'ACUP i la Secretaria d'Universitats i Recerca, que té com a objectiu que un grup

de 100 estudiants universitaris refugiats amb equilibri de gènere, puguin prosseguir els seus estudis a Catalunya.

2.2. Ampliar l'experiència més enllà de l'àmbit universitari i seguir facilitant el procés per a joves que vulguin cursar cicles formatius de grau mitjà o superior, per ampliar el ventall de persones que puguin tenir accés a aquesta possibilitat, i pels joves que ja han complert els 18 anys però que no han pogut accedir o finalitzar el batxillerat.

3. Constata que l'arribada de menors no acompanyats sobrepasa les competències adscrites al sistema d'atenció a la infància i l'adolescència i necessita d'una actuació global, situada en un perímetre més ampli propi d'una onada migratòria, i sollicita al Govern de la Generalitat la creació d'un programa d'acollida per a menors no acompanyats (MENA) en els països inclosos en els programes de reubicació i reassentament de la Unió Europea, que permeti millorar la seva acollida en condicions de seguretat i adequació al seu projecte migratori d'emancipació i accés a la ciutadania. També insta el Govern a:

3.1. Identificar el número de places i serveis per MENA refugiats que el Govern, en cooperació amb les xarxes d'atenció social, educativa, de salut, d'habitatge i d'inserció laboral, en cooperació amb els ens locals i les entitats socials, poden oferir actualment, així com aquelles que podrien oferir a mig termini per poder-ne garantir una acollida integral, per a poder desplegar el programa. El nombre de places, serveis i equipaments s'ha de basar en recursos físics, tècnics, humans i econòmics.

3.2. Instar el Govern de l'Estat espanyol a flexibilitzar els criteris per tal d'agilitzar els processos de reunificació familiar: ampliar els supòsits de reagrupament de família extensa, així com propiciar l'accés a la ciutadania dels MENA refugiats una vegada esdevinguin majors d'edat.

4. Insta el Govern de la Generalitat a reclamar a l'Estat espanyol el compliment de la resolució de l'Organització Marítima Internacional (resolució A.871 (20)), segons la qual els estats han de facilitar-li mensualment informació sobre els casos de polissonatge en el propi territori. En cas d'incompliment, el Govern de la Generalitat demanarà les dades de polissonatge a l'Estat espanyol i les facilitarà a la OMI.

5. Insta al Govern de la Generalitat que insti a l'Estat espanyol a establir un protocol pels casos de polissonatge a les Autoritats Portuàries de Barcelona i Tarragona, que sigui d'obligat compliment, per tal de facilitar l'assistència social, lletrada i d'interpret tan aviat es tingui coneixement de l'existència d'un polissó, així com en el moment de realitzar la primera entrevista per les autoritats pertinents, amb independència de si els polissons han manifestat la seva intenció d'entrar a l'Estat espanyol o sol·licitar l'asil.

6. Sol·licita que s'incentivi la inclusió en el proper Pla Anual i Pla Director de Cooperació de l'Agència Catalana per al Desenvolupament (ACCD) l'actuació estable i a llarg termini d'entitats defensores de drets humans, que treballen amb població refugiada, per tal de realitzar un monitoratge de les vulneracions de drets humans i donar suport a l'accés a la protecció internacional.

7. Sol·licita al Govern de la Generalitat que reforci les accions d'acollida amb població refugiada als territoris de la frontera sud.

8. Insta el Govern de la Generalitat a seguir promovent la millora dels mecanismes de coordinació entre els diferents departaments que realitzen acció exterior per a una coherència de polítiques.

9. Reiterar les següents demandes al Govern espanyol:

9.1. Reclamar el compliment dels seus compromisos a la UE de reassentament i reubicació abans de juliol i setembre de 2017 respectivament, i que actualment ja incompleix els terminis d'execució.

9.2. Reclamar el desenvolupament del reglament de la Llei d'Asil 12/2009.

9.3. Reclamar l'establiment dels mecanismes corresponents per poder sol·licitar la protecció internacional en ambaixades i consolats de tercers països, tant en el país d'origen com en països de trànsit.

9.4. Reclamar la retirada de l'obligatorietat del visat de trànsit als aeroports.

9.5. Reclamar l'arribada de menors no acompanyats a Catalunya dins els programes de reubicació i reassentament.

9.6. Reclamar la retirada del suport a l'acord entre la UE i Turquia i instar tant el Govern espanyol com el Consell de la UE i la Comissió Europea perquè suspenguin de forma immediata cautelar la seva aplicació.

9.7. Reclamar el tancament dels Centres d'Internament d'Estrangers.

9.8. Reclamar que advoqui per una veritable agència de salvament marítim i per facilitar les vies segures d'arribada a Europa.

10. Insta el Govern de la Generalitat a que insti al Govern de l'Estat espanyol a aprovar l'establiment d'un corredor humanitari que garanteixi l'arribada a Catalunya de persones de forma legal i segura, i que l'estada d'aquestes persones no tingui una durada determinada ni limitacions laborals ni d'accés a la nacionalitat.

11. Insta el Govern de la Generalitat a que insti al Govern de l'estat espanyol a aplicar programes d'admissió humanitària, sense una durada determinada ni limitacions laborals o d'accés a la nacionalitat, permetent a les persones modificar el seu estatut d'admès o tolerat a territori comunitari.

12. Insta el Govern de la Generalitat a que insti al Govern de l'Estat espanyol a treballar per l'actualització del concepte de persona refugiada a tota persona que es veu obligada a abandonar el seu país per motius econòmics, socials, culturals i ambientals.

13. Insta al govern de la Generalitat a reclamar al Govern de l'Espanyol la finalització de les devolucions en calent i altres pràctiques que vulneren els drets humans a la frontera sud.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

Marta Rovira i Vergés, GP JS; Joan Coscubiela Conesa, GP CSP; Anna Gabriel i Sabaté, GP CUP-CC, portaveus

TRAMESA AL PLE

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 20.07.2017.

TRAMITACIÓ PEL PROCEDIMENT D'URGÈNCIA EXTRAORDINÀRIA I ACORD DE REDUCCIÓ DELS TERMINIS

Sol·licitud: GP JS, GP CSP, GP CUP-CC (reg. 66535).

D'acord amb l'article 105.4 del Reglament, s'acorda que sigui tramitada pel procediment d'urgència extraordinària i que els terminis siguin reduïts a la meitat dels que són fixats en el procediment d'urgència ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, 20.07.2017.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: atesa la tramitació d'urgència extraordinària acordada, 2 dies hàbils (del 21.07.2017 al 24.07.2017).

Finiment del termini improrrogable: 25.07.2017; 13:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 20.07.2017.